Najvyšší súd
Slovenskej republiky

3 Sž/66/2007

Rada pre vysielanie a retransmisiu
Kolárska 6, P.O.Box 155,
810 00 Bratislava 1
06 -11- 2007
Podacie číslo: 4572
Číslo spisu:
Prílohy/listy:
Vybavuje: Pk

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci navrhovateľky: **MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r.o.**, Bratislavská 334/18, Blatné, zastúpená advokátkou: Mgr. Zuzana Zlámalová, Trnavská č. 11, Bratislava, proti odporkyni: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Kolárska č. 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/27/2007 zo dňa 22.05.2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporkyne č. RP/27/2007 zo dňa 22.05.2007, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke sa právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Navrhovateľka sa návrhom – odvolaním doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 06.07.2007, domáhala postupom podľa § 250d a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) preskúmania rozhodnutia odporkyne č. RP/27/2007 zo dňa 22.05.2007, ktorým jej boli v konaní č. 303-PgO/O-1779/2005 uložené sankcie:

1. Za porušenie povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.) tým, že dňa

05.10.2005 o cca 19.45 hod. odvysielala program „Big Brother – Súboj", ktorý by mohol ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých, alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav, za čo bola navrhovateľke uložená v súlade s § 64 ods. 1 písm. d/ zák. č. 308/2000 Z.z. sankcia – pokuta podľa § 67 ods. 3 písm. h) zák. č. 308/2000 Z.z. vo výške 1 000 000 Sk.

2. Za porušenie povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 4 zák.č. 308/2000 Z.z tým, že dňa 05.10.2005 cca o 19.45 hod. odvysielala navrhovateľka program „Big Brother – Súboj", pri ktorého zaradení do vysielania nezohľadnila jeho vekovú vhodnosť pre maloletých, za čo jej bola uložená podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. sankcia – upozornenie na porušenie zákona.
3. Za porušenie povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 5 zákona 308/2000 Z.z. tým, že dňa 05.10.2005 cca 19.45 hod odvysielala program „Big Brother – Súboj", pri ktorom neuplatnila Jednotný systém označovania programov (JSO) v súlade s podmienkami, ktoré podľa ustanovenia § 20 ods. 6 určila rada, za čo navrhovateľke bola uložená sankcia – pokuta podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 100 000 Sk, podľa § 67 ods. 3 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z.

Navrhovateľka poukázala na nejasný postup odporkyne pri ukladaní sankcií, určovaní ich výšky, lehôt na ukladanie sankcií, v nadväznosti na absenciu vykonávacieho predpisu k zákonu č. 308/2000 Z.z. a tým k neexistencii jasných a presných pravidiel na ukladanie sankcií poukazujúc na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 4Sž 6/2006, 2Sž 6/2006 a na základe uvedeného navrhla Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil v celom rozsahu a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k podanému opravnému prostriedku uviedla, že nesúhlasí s dôvodmi odvolania. Sankcia uložená podľa zákona č. 308/2000 Z.z. je právnym následkom porušenia povinnosti ustanovenej týmto zákonom, pričom obdobne ako v trestnom práve jedným konaním možno porušiť viacero povinností vyplývajúcich zo zákona. Je názoru, že v správnom konaní možno uložiť popri sebe viacero sankcií, pričom takéto správne rozhodnutie nie je v rozpore so zásadami správneho trestania. Uviedla, že jej postup pri ukladaní sankcií je plne v súlade so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) a zák.č. 308/2000 Z.z.

Odporkyňa je názoru, že v danom prípade navrhovateľka odvysielaním predmetného programu porušila tri povinnosti vyplývajúce jej zo zákona č. 308/2000 Z.z. (§ 20 ods. 4, § 20 ods. 5 a § 20 ods. 3), pričom uloženie jednej sankcie, nevylučuje možnosť uloženia ďalších sankcií za porušenie viacerých ustanovení jedným skutkom. Poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaniach sp. zn. 1Sž 8/2006, 1Sž 14/2006, 4Sž 17/2005.

Na základe uvedeného je odporkyňa názoru, že v danej veci dostatočne zistila skutkový stav veci, správne aplikovala relevantné ustanovenie zákona a z týchto dôvodov navrhla Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby napadnuté rozhodnutie odporkyne č. RP/27/2007 zo dňa 22.05.2007 potvrdil.

Najvyšší súd ako súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. preskúmal vec v rozsahu námietok navrhovateľky obsiahnutých v podanom odvolaní a to na pojednávaní podľa § 250q ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že námietky navrhovateľky obsiahnuté v odvolaní nie sú dôvodné.

Z obsahu pripojených administratívnych spisov a vyjadrení účastníkov konania vyplýva, že navrhovateľka odvysielala dňa 05.10.2005 o cca 19.45 hod. program tzv. reality show „Big Brother – Súboj". Program pozostával z viacerých častí, v ktorých sa objavilo niekoľkokrát obscénne správanie účastníkov. Podľa odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, program obsahoval slovnú agresivitu s urážlivými replikami umocnenými použitím vulgárnych výrazov, ktoré sa podľa JSO považujú za nevhodné a neprístupné pre maloletých.

Odporkyňa dňa 25.10.2005 vydala rozhodnutie č. RP/255/2005, ktorým navrhovateľke za porušenie povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 3, ods. 4 a ods. 5 zákona č.308/2000 Z.z., uložila podľa § 64 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 67 ods. 3 písm. h/ zákona č.308/2000 Z.z. pokutu vo výške 1 000 000 Sk, podľa § 64 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 67 ods. 3 písm. d/ zákona č.308/2000 Z.z. pokutu vo výške 100 000 Sk a podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č.308/2000 Z.z. ju upozornila na porušenie zákona.

Proti tomuto rozhodnutiu podala navrhovateľka odvolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 5Sž 6/2006 zo dňa 14.11.2006 tak, že zrušil napadnuté rozhodnutie odporkyne a vec jej vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že v napadnutom rozhodnutí nebola výška uložených sankcií – pokút odôvodnená, v dôsledku čoho bolo v tejto časti napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné.

Odporkyňa po doručení predmetného rozsudku vydala vo veci preskúmavané rozhodnutie zo dňa 22.05.2007. V odôvodnení rozhodnutia zdôvodnila výšku uloženej pokuty závažnosťou správneho deliktu, trvaním správneho deliktu a rozsahom a dosahom vysielania.

Skutkové zistenia o obsahu monitorovaného vysielania neboli medzi účastníkmi sporné. Z obsahu rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5Sž 6/2006 zo dňa 14.11.2006 vyplýva, že Najvyšší súd SR sa plne stotožnil so záverom odporkyne, že v programe použité a „nevypípané" výrazy treba posúdiť ako vulgarizmy. Dialógy obsahovali agresivitu a urážlivé repliky, pričom ich použitie vo väčšej časti v ostrej výmene názorov a ich prezentácia, ako bežný spôsob riešenia vypätých situácií, mohli vážne ohroziť psychický alebo morálny vývoj maloletých, alebo narušiť ich duševné

zdravie a emocionálny stav. Preto navrhovateľkou použité označenie programu ako nevhodného a neprístupného pre maloletých do 15 rokov bolo potrebné považovať za nedostatočné a program bolo možné zaradiť do vysielania až po 22.00 hod.

Z uvedeného odôvodnenia rozsudku najvyššieho súdu teda vyplynulo, že senát ustálil skutkové zistenia daného prípadu tak, že išlo o porušenie povinnosti zo strany navrhovateľky. Spornou zostala len výška pokuty.

Podľa § 20 ods. 3 zák. č. 308/2000 Z.z. programy alebo iné zložky programovej služby, ktoré by mohli ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých, alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav, sa nesmú vysielať v čase od 6.00 hod. do 22.00 hod.

Podľa § 20 ods. 4 citovaného zákona pri zaraďovaní jednotlivých programov do vysielania je vysielateľ televíznej programovej služby povinný zohľadňovať vekovú vhodnosť programov a iných zložiek programovej služby pre maloletých.

Podľa § 20 ods. 3 citovaného zákona na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti je vysielateľ televíznej programovej služby povinný zaviesť a uplatňovať jednotný systém označovania programov adresovaný rodičom a vychovávateľom maloletých, informujúci o vhodnosti programov pre vekové skupiny maloletých do 7, 12, 15 a 18 rokov.

Podľa § 64 ods. 1 citovaného zákona za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie:

a) upozornenie na porušenie zákona,
b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
c) pozastavenie vysielania programu alebo jeho časti,
d) pokutu.

Podľa § 67 ods. 3 písm. h/ zák. č. 308/2000 Z.z rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 20 000 Sk do 2 000 000 Sk, ak vysiela programy a iné zložky programovej služby, ktoré by mohli ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie alebo emocionálny stav v čase od 6.00 hod. do 22.00 hod. (§ 20 ods. 3).

Podľa § 67 ods. 3 písm. d/ zák. č. 308/2000 Z.z rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 20 000 Sk do 2 000 000 Sk, ak nezabezpečil klasifikáciu a označenie programov (§ 20 ods. 5) alebo neuplatnil toto označenie v rámci ním vysielanej programovej služby.

V zmysle svojej ustálenej judikatúry Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmaval, či napadnuté rozhodnutie odporkyne nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, či jeho závery zodpovedajú zásadám logického myslenia

a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom (rozhodnutie R č. 52/2003). Najvyšší súd SR sa stotožnil s názorom odporkyne, že program tak, ako bol odvysielaný patril medzi programy, ktoré môžu ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie alebo emocionálny stav. Predmetom súdneho prieskumu je vždy konkrétne rozhodnutie správneho orgánu prijaté v určitých súvislostiach a za účelom posúdenia konkrétneho skutkového stavu.

Odporkyňa vychádzala pri vydaní rozhodnutia z podrobného monitoringu, pri ktorom mala k dispozícii presný prepis odvysielaného programu a jej závery zodpovedajú zásadám logického myslenia. Na uloženie sankcie – pokuty za porušenie povinností vyplývajúcej z § 20 ods. 3 zák. č. 308/2000 Z.z. sú splnené zákonom stanovené podmienky. Pokiaľ ide o výšku uloženej sankcie podľa § 67 ods. 3 písm. h/ zák.č. 308/2000 Z.z. vo výške 1 000 000 Sk, rada v tomto prípade môže uložiť vysielateľovi pokutu v rozpätí od 20 000 Sk do 2 000 000 Sk, ak vysiela programy a iné zložky programovej služby, ktoré by mohli ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých, alebo narušiť ich duševné zdravie alebo emocionálny stav v čase od 6.00 hod. do 20.00 hod. v danom prípade bola navrhovateľke uložená pokuta vo výške 1 000 000 Sk, to znamená vo výške ½ zákonného rozpätia.

V danom prípade pokiaľ ide o uloženie pokuty za porušenie § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 1 000 000 Sk senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zvážil výšku uloženej pokuty s poukazom na okolnosti daného prípadu, najmä na sledovanosť programu, vysielací čas, multiregionálny rozsah vysielania, rovnako aj na opakované porušenie tej istej povinnosti dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v tejto časti zákonné.

Z ustanovenia § 64 ods. 2 posledná veta zákona č. 308/2000 Z.z. účinného v čase vydania napadnutého správneho rozhodnutia, vyplýva, že odporkyňa pokutu určí podľa závažnosti veci, spôsobu, trvania a následkov porušenia povinnosti, miery zavinenia a s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania a retransmisie a získané bezdôvodné obohatenie. Povinnosť odôvodnenia uloženia sankcie v správnom konaní vyplýva aj z čl. 6 Odporúčania Výboru ministrov rady Európy č. R (91) 1 o administratívnom trestaní zo dňa 13.02.1991, ktorý zároveň pripúšťa absenciu dôvodov pri správnych deliktoch menšej závažnosti.

V druhej a tretej časti výroku napadnutého rozhodnutia sa v zásade senát Najvyššieho súdu SR stotožnil so záverom odporkyne, že v odvysielanom programe sa nepochybne nachádzali scény, ktoré obsahovali vulgarizmy, dialógy s obsahom agresivity, urážlivé repliky, pričom ich prezentácia ako bežný spôsob riešenia vypätých situácií, mohla vážne ohroziť psychický alebo morálny vývoj maloletých, rovnako ako aj narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav.

V danom prípade bola v bode III. výroku napadnutého rozhodnutia uložená sankcia vo výške 100 000 Sk, keď bolo možné v zmysle § 64 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 67 ods. 3 písm. d/ zák. č. 308/2000 Z. z. uložiť pokutu v rozpätí od 20 000 Sk do 2 000 000 Sk. Výška uloženej sankcie nebola v podanom odvolaní namietaná.

Z uvedených dôvodov senát Najvyššieho súdu SR napadnuté rozhodnutie potvrdil v súlade s § 250q ods. 2 O.s.p.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že nepriznal navrhovateľke náhradu trov konania, pretože v konaní mala úspech len čiastočný.

POUČENIE: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 18. októbra 2007

NAJVYŠŠÍ SÚD Slovenskej republiky -15- BRATISLAVA

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková